

POSTANOWIENIE

27 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Krajewski

na posiedzeniu niejawnym 27 lutego 2026 r. w Warszawie
w sprawie ze skargi M.D. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie
z 18 lipca 2025 r., IV Co 261/25,
wydanego w sprawie z wniosku M.D.
o wyłączenie sędziego na podstawie art. 42a ustawy - Prawo o ustroju sądów
powszechnych,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 18 lipca 2025 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił
wniosek o wyłączenie SSO X.Y. od orzekania w sprawie IV C 784/25. M.D. złożył
osobiście skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wskazanego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przez Sądem Najwyższym
obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Dotyczy to
także postępowania toczącego się na skutek wniesienia do Sądu Najwyższego
skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.
Sporządzenie skargi osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej (tj.

niebędącą adwokatem, radcą prawnym ani innym kwalifikowanym podmiotem wymienionym w art. 87¹ § 2 k.p.c.) jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia skargi jako niedopuszczalnej, bez wzywania do uzupełnienia braku. Nie ma przy tym możliwości usunięcia takiego braku samodzielnie przez stronę ani jej pełnomocnika w jakiegokolwiek formie (zob. m.in. postanowienia SN z 20 lipca 2007 r., V CNP 102/07; z 14 lutego 2020 r., V CNP 40/19, i z 12 września 2025 r., I CNP 22/25).

Jednocześnie skarga podlegała odrzuceniu również z innej przyczyny. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie (art. 424¹ § 1 *in principio* k.p.c.). Nie można natomiast uznać za orzeczenia kończące postępowanie w sprawie w rozumieniu wskazanego przepisu postanowień w przedmiocie wyłączenia sędziego (zob. postanowienia SN z 29 stycznia 1997 r., I CZ 38/96, i z 10 września 1997 r., I PKN 234/97, OSNAPiUS 1998, nr 13, poz. 399).

Z tego względu Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁶ § 3 k.p.c. odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Marcin Krajewski

(M.M.)

[a.ł]